

ВАЛЕРИ ИВАНОВ
МАЙКА

chitanka.info

МАЙКА [0]

*Полунощ е. Всичко спи.
Мракът чер воал е пак разперил.
Чака в мрака бедна, дрипава старица —
с притисната глава о студената стена...*

*Своя син тя чака —
от фронта, лейтенант.
И готова е да чака още, още...
в този мрак, с очи немощни.*

*Отнейде глъхнат глухи стъпки,
жената скача, но... уви!
След парещите нервни тръпки —
несретни... майчини сълзи.*

*А небето горе — черно. Черно!
Сякаш в траур я топи.
Няма го Димчо... и безутешно,
прокоба — сянка — мислите гнети.*

*„О, боже, боже!“ — в безмерна горест,
в сиротен хрип отекват молебни слова,
в очите блесват гневни мълнии,
надежда гасне в клетата душа.*

*Полунощ е. Всичко спи.
Мракът чер воал е пак разперил.
Чака в мрака бедна, дрипава старица —*

с притисната глава о студената стена...

*Всуе... И времето отлита скверно,
от студ сковани — нощите немеят...
Тя безконечно чака — упорита, верна —
да ѝ прошепнат, че убит е той — не смеят...*

*Великомъченица, изнурена, горда,
притваря клепки старата едва,
а вятърът свисти като флигорна,
ехиден — ниско в пустошта.*

*Устните мълвят: „О, сине!“,
сълзите текат, ръцете съхнат...
И сякаш никой няма вяра да ѝ вдъхне!
Удар. Стон. След миг кръвта ще рукне!
Финал... Като в легенда свята,
оттътва подир мъртвите скрижал:
„Полунощ е. Всичко спи.
Мракът чер воал е пак разперил...“*

*За миг да помълчим пред свободата...
Геройска смърт поетът е намерил!*

2 октомври 1973 г.

[0] Подпоручик Димчо Дебелянов загива 29-годишен в боя край Демир Хисар, в Първата световна война, на 2. 10. 1916 г. Майката на поета умира през 1913 г. Поемата е реминисценция по едноименната скулптура на проф. Иван Лазаров в родната им къща в Копривщица. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.